

J. N. Hansen: Det er noget vanskeligt at optræde her mod det første Indstillingspunkt paa Afstemningslisten, efterat to saa kundskabsrige og talentfulde Medlemmer af Thinget have udtalt sig for dette Indstillingspunkt. Jeg anseer mig imidlertid saa meget mere opfordret til at optræde mod det, da det var efter Indstilling af mig under Sagens 2den Behandling, at den forandrede Redaction af § 4 blev vedtagen, som man nu ønsker paany at see tilintetgjort. At den ærede Ste Skjøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier) har særdeles meget mod denne Afgjørelse ved 2den Behandling, har jeg intet Dieblik tvivlet paa, efterat jeg har seet, at han har taget Deel i Forslaget under Nr. 1; thi jeg er overbevist om, at han ikke vilde have taget Deel i det, naar han ikke havde havt Meget imod Sagens Afgjørelse ved anden Behandling. Af de forskjellige, temmelig stærkt fremsatte Grunde for hans Indstilling, var den første Hensynet til Landstthinget. Jeg tilstaaer, at jeg, efter den Maade, hvorpaa jeg opfatter nærværende Things Stilling til Landstthinget, er en Deel generet i at ytre, hvad jeg kunde sige mod hans, og tildeels ogsaa mod den sidste ærede Taleres Anbragte i saa Henseende; thi jeg har anset det for rigtigt i nærværende Thing at holde det andet Thing saavidt muligt udenfor Forhandlingerne. Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at Forsamlingen ved Afstemningen under denne Sags 2den Behandling har sagt sig selv, ethvert Medlem for sig, at denne Lov var kommen fra Landstthinget. Jeg er altsaa gaaet ud fra, at den Omstændighed ikke var undgaaet nogetsomhelst af de ærede Medlemmers Opmærksomhed, som under 2den Behandling stemte for mit Forslag, og jeg troer, at man, ved nu at erindre om denne Omstændighed, mindre rigtigt lægger den Antydning deri, eller i alt Fald kunde det af de forskjellige ærede Medlemmer forstaaes saaledes, at det skulde være en Antydning af, at de ved deres Afstemning under den foregaaende Behandling ikke havde tilbørligt lagt Mærke til den Omstændighed. Jeg kan, paa Grund af denne min udtalte Mening om de forskjellige Things Stilling til hinanden med Hensyn til dette

Spørgsmaal, indskrænke mig til at bemærke, at ved Afstemningen i Landstthinget over det Punkt, som efter Indstilling af mig blev vedtaget her under Sagens anden Behandling, var der en efter Landstthingets Talrigbed temmelig betydelig Minoritet for samme, og jeg tør troe, i det Mindste troer jeg, at min Tro kan være ligesaa vel begrundet og berettiget, som den modsatte, jeg tør troe, at denne betydelige Minoritet, som der erklærede sig for det Punkt, der her blev vedtaget, vil blive en Majoritet, naar Sagen kommer herfra til Landstthinget igjen. Jeg seer ingen Fare for Loven, naar dette Punkt kommer paany til det ærede Landstthings Bedømmelse. Talen om, at den hele Lov skulde kunne aldeles bortfalde, kan jo i alt Fald kun gjælde, naar Loven, ikke forsynet med Landstthingets Bekræftelse, kommer til Folkethinget igjen; da vil det være paa sit Sted at erindre om, at vi hellere maatte blive ved Udkastet, end lade hele Loven falde, men paa nærværende Stadium troer jeg, at denne Betragtning er aldeles umotiveret. Den første af de Talere, som yttrede sig mod den Beslutning her toges ved denne Sags anden Behandling, gik ud fra, at det Gode, som blev opnaaet ved denne forandrede Redaction af Paragraphen, ikke var af stor Bægt; det er nu en ganske personlig Mening, hvormod en anden personlig Mening kan sættes, og, saavidt man skulde bedømme, hvis personlige Mening der her er den meest berettigede, saa troer jeg, at det er den, som er støttet paa Kjendskab til de factiske Forhold paa Landet. Han har ogsaa sagt, at han ikke kunde tænke sig det Tilfælde, at Stieren vilde nægte Fæsteren denne Tilladelse, naar Indsidderne iøvrigt vare Mænd, som kunde ernære sig selv; ogsaa her maa jeg erklære mig af modsat Mening af den ærede Taler. Jeg troer, at man ikke alene kan tænke sig det Tilfælde, men jeg troer ogsaa, at man maa antage, at det Tilfælde er meget rimeligt, og jeg troer altsaa ogsaa, at det kan henføres til de personlige Formening om denne Sag, som ikke kunne have synderlig Indflydelse paa Affattelsen af en Lov. At Vedtagelsen af Sagen, som den blev under den anden Behandling, ikke skulde være i